

Dertien jaar geleden verscheen in de Leusder Krant een serie gesprekken over 'Zin in het leven/zinvol leven'. Op dit moment verschijnt een nieuwe serie, op initiatief van het Zincafé. **Dit is het vijfde gesprek, met Alexander Bosma. De antwoorden op de eerste vijf vragen stonden in de Leusder Krant van 31 juli 2013 en zijn hieronder ook te lezen. Daaronder staan de antwoorden op vijf extra vragen.**

Wat mijn doelen waren en of ik die gerealiseerd heb? Een lastige vraag voor iemand van nog maar net 18 jaar oud. Doelen stel ik, als ik ze al stel, op korte termijn: dit jaar slagen en een geschikte studie kiezen. Maar de doelen die ik mezelf gesteld heb, heb ik wel gerealiseerd. Ik ben geslaagd en ben aangenomen op een vervolgopleiding. **Dit zijn doelen op een lange termijn, maar wat ik belangrijker vind zijn doelen op korte termijn.** Hiermee bedoel ik de instelling waarmee ik mijn werk doe. Bijvoorbeeld meer aandacht besteden aan (achterliggende) zaken op school, proberen vriendelijker te zijn tegenover anderen, kritiek die ik heb gehad aanpakken. Ik noem dit korte termijn omdat ik dit soort doelen, misschien wel beter gezegd, voornemens, stel op een periode van een dag, een week of een maand. Dit in tegenstelling tot slagen, waar ik zes jaar voor heb gewerkt. Het is moeilijk om te kunnen zeggen of ik korte termijn doelen heb gerealiseerd. Soms wel, wanneer ik goede cijfers binnen haal, soms niet, misschien was ik toch wat onvriendelijk tegen die ander.

Aan deze doelen, met name die op korte termijn, ligt absoluut een drijfveer en levensovertuiging ten grondslag. Een drijfveer omdat ik van mening ben dat hard werken en je best doen belangrijk is. Een levensovertuiging omdat ik als christen mijn best doe om als christen te leven. En ik denk (en volgens mij wordt dit in de Bijbel ook duidelijk gemaakt) dat een christen zich laat zien door vanuit de liefde te leven. Dat klinkt wat vaag maar het is goed in praktijk te brengen. Iets extra's doen voor iemand zonder er iets voor terug te willen, iets geven aan een collectant, geduldig en vriendelijk zijn tegenover klanten, ruzie vermijden en blij zijn met kleine dingen. Het klinkt simpel en ook wel logisch maar het is ook heel Bijbels. Zoals ik eerder al noemde, dit zijn dingen die me toch vaak niet lukken en wat voor mij ook echt een doelstelling is: leven zoals God dat van me wil.

Ik heb gekozen om volgend jaar theologie te gaan studeren. Dat is een belangrijke stap in mijn leven. Een nieuwe school, op kamers, veel nieuwe mensen om me heen. Het is daarom een nieuwe fase in mijn leven. Maar behalve deze stap merk ik eigenlijk niet veel van verschillende fases in mijn leven, maar ik ben ook nog jong. Tegelijkertijd sluit theologie aan bij het doel wat ik net noemde: levens zoals God dat van me wil. Nu is het natuurlijk niet zo dat je daarvoor theologie moet studeren, maar deze studie past bij mij en ik denk dat het voor mij de beste manier is om dat doel te bereiken.

Een kritische lezer merkt vast op dat het doel wat ik net als korte termijn benoemde ook een lange termijn doel is. Dat is zo, christen ben ik (en wil ik) heel mijn leven zijn. Dat is een lange termijn. Maar, en dat is volgens mij juist zo mooi aan het christen zijn, het geloof kan en moet iedere dag in praktijk gebracht worden. Daarom is het evengoed een korte termijn doel.

'Hoe zou je als tachtiger op je leven willen terugkijken?' Tevreden. Ik wil graag een verschil gemaakt hebben voor anderen, want ik denk niet dat we hier zomaar op aarde zijn. Ik hoop dat ik het doel 'levens als christen' zo goed als mogelijk realiseer, dat betekent: goed en liefdevol zijn en doen voor anderen. Ik wil dus zinvol en christelijk geleefd hebben.

Alexander heeft nog 5 andere vragen beantwoord. De antwoorden staan hieronder:

Wat mijn favoriete boeken, muziek en kunst is? Ik ben niet zo'n ontzettende lezer dus favoriete boeken heb ik eigenlijk niet. Hetzelfde geldt ook voor kunst. Ik hou veel van muziek en luister naar van alles maar ben geen kenner van iets. Ik luister vooral alleen maar, omdat ik het lekker vind klinken. Meestal is dat rock.

Inspirerende personen vind ik ook moeilijk om direct antwoord op te geven. Ik heb niet echt een rolmodel of iets dergelijks. In zekere zin inspireren veel mensen me. Vaak probeer ik een voorbeeld te nemen aan goede eigenschappen van mensen om me heen, eigenschappen die ik in ze waardeer. Het zijn dan aandachtspunten waar ik aan kan/moet werken.

Op dit moment ben ik (ongeveer dan) een twintiger dus de vraag 'wat zou je willen zeggen tegen jezelf als twintiger?' is dan wat vreemd. Op het moment merk ik dat ik nog steeds bezig ben met ontdekken wie ik ben. Enerzijds zou ik dus willen zeggen: geniet van het leven, zoek wat bij je past. Maar ik ben tegelijkertijd ook bezig met de toekomst, studiekeuze bijvoorbeeld. Dus anderzijds zou ik willen zeggen: werk hard en zorg dat je je zaken goed voor elkaar hebt.

Er is denk ik zeker verschil tussen zin *in* leven en de zin *van* het leven. Het grote verschil is dat de zin in leven voor een ieder persoonlijk is terwijl de zin van het leven eerder algemeen geldend is. Wat de zin van het leven dan precies is weet ik niet; ik geloof dat leven voor God de zin van het leven is.

Er is geen motto dat mijn leven kenschetst. Daar ben ik niet zo van – een motto is altijd veel te beknopt en kort om je levenshouding te kenschetsen. Ik vind motto's vaak wat knullig en simpel klinken, bijvoorbeeld 'geniet van het leven' of 'altijd blijven lachen'. Natuurlijk is dat belangrijk, maar vertel het maar eens aan iemand wanneer één van zijn of haar ouders net is overleden, of aan een van de velen straatarme mensen in ontwikkelingslanden. Er zouden een heleboel motto's moeten zijn om een leven te kenschetsen.

Alexander geeft de fakkel door aan Steven Smits. Het gesprek met hem, het laatste in de serie, verschijnt over een maand. Voor eerdere interviews, klik hieronder op de naam van de betreffende persoon:

- [Kathleen Ferrier](#)
- [Martha ten Bokkel Huinink](#)
- [Koen van Andel](#)
- [Lydia Vroegindeweyj](#)

